

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PEARLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 40

Pearland, Washington, 4de Oktober 1901.

11te Aarg.

Til Trøst og Opnærning.

Om ene vi vandre skal gennem Verden,
Da er vi ei ensom; thi Jesus er med.
Sige du Herre vor Gørdlen og Hænder,
Lig Naade os begne, med Miskand
og Ild.

Festligt og misfærdigt nu vor der
paa Jerden,
O Jættar, ei nogensteds Hulle du
fandt;

I Ligbed med dit og det Kald vel
er Verden,
Der fører til Livet, som du os gjen-
vandt.

Dog du uden Gud nu vor der
alene,
Hil der alle Retfærd at rose os af;
Døerfor vi saa ofte maas tænke og
menne.

Pris du ei dig lykkelig, for ubi din
Gavn,
Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Men at vi som dig maas vel ikke og
fride,
Sis detil din Kraft os og Hjært os
din Fred,
Saa at vi tilfulde dig Hæret kan give,
Og vinde vel frem til det evige Sted.

Gl. Jakob velsiger Josef's Sønner.

Nu kom den Tid, da Jakob fulde
da. Da han sølte, at Enden nær-
mede sig, tog han af sin Søn Josef det
eddelige Løfte, ikke at begrave ham i
Egypten, men i sine Fødes Land i
Israel. Han havde vistnok til det sidste Guds
Løfte for Ole. Saaledes gaar trænde
Kristne Døden imøde, thi de have Guds
Løfte for Ole og i Hjerter.

Paa sit Dødsleie velsigede Jakob
endnu en Gang de to unge Sønner,
som han havde gjenomgaaet under sin
jerdslige Vandring. Her Kaleb, hans
elskede Hofværd, som han havde
begravet ved Betlehem i Judæa, men
dødslede ogsaa ved Guds Barmhjer-
tighed og Naade, at hans Fædres
Gud afsæde ved Betl., ved Begravel-
sen af hans Vandring, havde anben-
dret sig for ham, at han havde op-
holdt ham hele hans Liv, i Mesopota-
mias, i Kanaan, i Egypten, at den
trofaste Sjæls Sjæl havde fri-
ham fra alt ondt, reddet ham fra
mange Gjenordigheder, lærte vel
Guds Løfte, som havde ledsaget ham
gjennem Livet. Med ligende Tan-
ter og Høstelser ser trænde Kristne ved
sine Dages Ende tilbage paa den for-
løbne Tid. Disse Jordens unge,
bitte Tænder har de endnu ikke glemt.
Men fremfor alt priser de sin himmelske
Fædres Godhed, Kjærlighed og Tro-
fasthed, som har ledsaget dem paa alle
deres Veie, givet dem, hvad de be-
hoede til Livets Ophold, Hjærmet dem
mod al Fare, vogtet og bevaret dem
for alt ondt, og priser Guds Ord, de-
res Pilgrimfærdes Trøst, Hjær og
Stær.

Paa Josef's Begjæring velsiger Ja-
kob hans to Sønner, Simeon og Ra-
nasse. Han loer endnu af dem en
særskilt Arvelod i Israel, som at Josef
sk. et stykke Land mere end sine Brø-
dre. Han lover dem hurtig Betl.,
Betl. og Trøst. Fra fremme

hæder gaar Guds Barmhjer-
tighed i Her til
Børn og Børnens liden de fremste
Sønner.

Den unge Søn Simeon paa 3-100
Fotinet for hans ældre Brøder Mo-
nasse. Han lagde sin helte Haand
paa Simeon, den næste paa Mo-
nasse. Josef mente, at det var en
Arvelod og vilde andre det og reise
paa det. Men Josef, fuld af den
Helligaand, vidste godt, hvad han
gjorde. Den yngre Søn blev et
stærkere Høst, end den ældre. Gud
vedder i det legemlige saa vel som i
det aandelige sine Gaver, eftersom han
vil. Han venter sig i dette Stykke ikke
efter Menneskers Tanke og Døst, ikke
efter Menneskers Gjernings Fortje-
neste. Han giver og giver, lood og
loodes, som kaber for godt. Og
ingen skal spørge: „Ovforst giver du
saaledes?“ Endnu skal intet Gud for
det, som han af Naade har givet.

Den angeburgske Konfession.

De fornemste Troesartikler.

Den niende Artikel.

Om Døden.

Om Døden lære de, at den er nød-
vendig til Salighed, og at gennem
Døden tilgives Guds Naade, og at
Børn ikke dødes, som de, ved Dø-
den overantvarede Gud, stalle af ham
ansvarlig til Naade.

De fordomme Gjenbødere, som for-
kaste Børnens Døst og påstaa, at
Børn blive salige uden Døst.

Den tiende Artikel.

Om Herrens Nadver.

Om Herrens Nadver lære de, at
Kristi Værg og Blod i Herrens Nad-
ver i Sandhed er tilstede og bliver ud-
delt til de troende. Og de forkaste
dem, der lære andetledes.

Den ellevte Artikel.

Om Kristemaaleri.

Om Kristemaaleri lære de, at den

privote Afslutning har beholdt i Ma-
nighederne, endstjens det ikke er nød-
vendigt i Kristemaaleri at sprogne alle
sine Overtrædelser, thi dette er umuligt
efter Psalm 10, 13: „Gud marker
Overtrædelserne!“

Den tolvte Artikel.

Om Bøden.

Om Bøden lære de, at de, som efter
sin Døst ere salige i Guds, kunne
erholde Guden's Forladelse, naar-
sommelst de anvende sig, og at Kirken
skal meddele dem Afslutning, som saa-
ledes igjen komme til Omvendelse og
Bød. Men Bøden behøver egentlig af
dette to Stykker: det første er Guden-
forladelse eller den Bøden, som indgives
Sammittigheden ved Guden's Forladelse,
det andet er Troen, som ud-
sætted af Evangeliet eller Afslutningen
og tror, at Guden's forladelse for
Kristi Skyld, og trækker Sammittighe-
den og frier den fra Straffen. Der-
efter skulle ogsaa ligge gode Gjernin-
ger, hvilke ere Bødens Følgter.

De fordomme Gjenbødere, som
lære, at de, der engang ere retfærdige-
gjorte, ikke kunne miste den Helligaand,
ligesaa dem, der påstaa, at nogle al-
lerede i dette Liv opnaa en saa stor
Fuldkommenhed, at de ikke kunne
fælde.

De fordomme ogsaa Kavaliererne,
der ikke vilde meddele dem Afslutning,
som efter sin Døst vare salde i Guds,
naar de igjen kom til Omvendelse og
Bød.

De forkaste ogsaa dem, som ikke lære,
at vi, erholde Guden's Forladelse
ved Troen, men pålægge os at for-
sige Naaden ved vore egne Fyldest-
gjættelser.

Da Hof Jættar blev foragt, som
Mistænksomheden var faldt, svarede han:
„Manne vilst mod det stænde Gud!
Thi Mistænksomhed er et sletst Vid-
nesbyrd eller en Begjættelse af Kirken
i Hjerter.“

Prekeltion.

For mange af os kommer det meget ubeleiligt at betale Prekeltion. Ja jeg siger ubeleiligt, da det falder paa saa ofte, som det altid gjor i en fattig Missionaerens Tid som den jeg horer til. Mange Gange har jeg spurgt mig selv: „Er det ret under mine smaa Raar — jeg er nemlig Arbejder — at give saa ofte til Prekeltion?“ Jeg har ogsaa svart: „Har det ikke bedre at stalle op med Kirke, Presb. Prekeltion og alt, i Selvberedighed da jeg ser, at mine bedste Naboer, som horer vor Menighed til, bekymrer sig endnu mindre for Sagen end jeg selv gjor?“ Men maerkvaerdigt nok, horer jeg en Stemme i mit indre — det maa være Samvittigheden — siger: „Du kan ikke hjælpe dig foruden Guds Ord og Saermenter, ja endda Kirken, i hvilket Prekeltion eller Guds Anordning er Tjener; og da Kirken naturlig kan eksistere uden Presb., kan Prekeltion som Menighed med menneskelige Forordninger heller ikke eksistere uden Gud.“

Ja Samvittigheden taler ogsaa for en anden Kant nemlig gennem Mindebet. Disse som jeg i Livets Lummel havde saa nær glemt. Mindebet bringer mig tilbage til den Tid, jeg som Barn fulgte min Mor til Kirke i Norge, hvor betidelig var alle Kirkegange; da? og hvor jeg fra min tidlige Barndom onskede mig for at hulle paa saa meget som muligt af Prædiken, for at jeg efter vor Ojeblik fra Kirken kunde svare paa Mor mange Sporgsmaal angaaende, hvad jeg havde hort i Kirken. Det gjorde dette for at venne mig til Opmærksomhed, naar jeg var i Guds Hus. Ogsaa den gamle Prekeltion derhjemme, som lærte mig Guds Blixe til Salighed ved at fortælle for mig Guds Ord, sagde saa ofte, hvor du kommer til at do i Verden, jeg at blive et vakkert Medlem af den lutheriske Kirke. Du maa tage Del i den livende Kirke her, eller har du aldeis Del i den triumferende hie oppe. Efter alt dette kunde jeg umulig lade være at betale Prekeltion, lade være at hjælpe til med at fremme Guds Rige paa Jorden. Og nu da jeg umulig har kunnet komme mig bort fra disse Ting, har jeg begyndt ud af mine smaa Indtægter først i Maanedes at lægge tilside mit maanedlige Bidrag til Kirken, ligesom Kirken sit og saa forresten lade det rulle saa langt det kan. Jeg vil hermed i al Stræbelighed forsøge at retle

mig efter Jesu Formaning, som lyder: „Soger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle Ting tilføjes eder.“ Paa et andet Sted i Bibelen formannes vi til at dele alt godt med den som underligger os. Jeg maa tilføje, at jeg ikke har brugt Bibelen saa meget, som jeg burde, men tilfældigvis traf jeg til en af Dagens af sande Togen og mine Fine kaldt paa Hellig 1-4: „Er det ret at do i paneleke Hus, medens dette Hus ligger øde.“ Da ved Læseringen for den Tante igennem mig, at disse Profeters Ord kunde passe ligeledes paa en Del af os, som paa Julefesten, ja jeg tror det bestemt, derfor tør jeg ikke og vil ikke vægre mig for at betale Prekeltion.

I.

Martin Ulvstads Bog

„Norge i Amerika med Kart“ er en færdig. Den er inddeelt i 12 Hovedafdelinger (Kartet iberegnet) og giver omfattende Oplysninger om Kortmandene i Amerika, hvilke Bygder de er ifra i Norge og hvad de bestiller her. Den giver 64,682 af de levende Mandes Navne, Adresser og Forretning. Den giver de vigtigste Næringsveje for hvert enkelt Sted, hvor de norske Folk har bosat sig. Den giver Billeder om, hvor alle de norske Kirker og Menigheder er, og hvilket Samfund hver især tilhører. Den giver Miljølandene mellem de forskellige Væder og Postkontorer og viser nærliggende, hvor og paa hvilken Jernbane de ligger, paa samme Tid som den giver Gjennemsejlsnummerer. Den giver Nordmandenes Antal og Antallet af deres respektive Kirker, Menigheder, Blade, Væresteder, o. s. v. for hver Stat, saavel som den amerikanske Folke- og Statsmands Størrelse. Den giver udtømmende Oplysninger om den norsk-amerikanske Foged, om Blade og Tidsskrifter, Væresteder, Højskoler, Børnehjem, Alderdomshjem, Foreninger, Arbejde, Religion, Politikk og en fuldstændig Kirkestatistik for hvert enkelt Samfund med meget mere.

Paa ingen anden norsk Bog herover har der været omtrent saa meget Arbejde og saa mange Penge som paa „Norge i Amerika.“ Den tæller 624 sider, dobbeltspaltede Sider; hver af disse indeholder omtrent ligesaa meget Læselstykke som tre (3) Sider i en almindelig Subscriptionsbog. Det hele Bortsaat for den billige Pris af \$2.75 med Tilleg af 25 Cents for Porto.

Norge i Amerika Pub. Co.,
2601-6th Str. So.,
Minneapolis, Minn.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Pacific Lutheran Academy begynder sit syvende Skoleaar den 1ste Oktober.

Skolen tilbyder de følgende Kurser:

I. „Preparatory Course“ der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de „Grade“ i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afskrevet for yngre Elever samt andre, der staar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa „Common“ Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Eksamen.

II. „Normal Course“ paa 10 Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Vedkommende skal være vel hjemme i de almindelige „Common“ Skole Fag. Graduerede fra vort „Preparatory Course“ eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte „College Preparatory“ Kurser, hvert paa tre Aar:

a) „Classical College Preparatory Course“ der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et klassisk College.

b) „English Scientific College Preparatory Course“ indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt „School of Science.“

c) „Luther College Preparatory Course“ der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det norske Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afskrevet for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser kræves, at Vedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa „Common“ Skolen. Disciple, der staar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course“ der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hurtigskrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

V. Ved siden af de allerede nævnte Kurser er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Plans, Tegning og Sang.

Igjennem Høstterminen vil der udbetjedes i følgende Fag: Engelsk

Litteratur og Grammatik, Kritik, Metrik, Algebra, Geometri, Norsk, Læruing og Grammatik, Tysk, Latin, Græsk, Psykologi, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstrakurser for Kgloumære og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstrakurser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er færdige til at være tilfede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og staa sig til de Kurser som er i Gang.

Skoleaaret er inddeelt i tre Terminer, hver paa tre Maanedes. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplyst og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Væresteds Tilfælles bredet en saakaldt „Boarding Club“. Paa denne Maaned har de stiftet sig god, sund Kost til dens virkelige kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logi for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer de Bøger og Bøst. De nødvendige Bøger kan kjøbes eller lejes ved Skolen til meget billig Pris. I Arbejdet af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan få sin Bøst udført paa meget rimelige Billaar. Hver Disciple erlægges \$2.00 om Aaret for Lægegeilshu.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter de baade Skole, Kost, Lægegeilshu, Logi, Bøger og Bøst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger sendende man sig til Skolens Bestyrer

R. J. Song,
Parkland, Wa.

ABONNER

PAA

HEROLD.

Modderen i Forhold til sine Børn.

(Fortættelse.)

Uder Moderen i sin Omhed og Kjærlighed til Børnet den Svagthed, i den første Tid at give efter for Børnets allehaande Truffer og søie sig efter dets Laster, da er det allerede fra Begyndelsen at aadnet en vis Mark for Børnets Egenvilje og Selvraadighed. Den Regel, at „Børnets Vilde er i Papas og Mommis Lomme,“ har da ikke sænderlig Betydning for det. Det vil da allsøm oftest give sin Selvraadighed tilfjende; Ulydigh den saar Raaderum og de skarpeste Tugtemidler vilde siden ofte vise sig frugtelose, uden maaste for en kort Stund. Og selv om Lydigheden kan tilveiebringet i det uder, saa er den dog forlunden fra det indre. Ulydigheden har da allerede forsket saadan Ned i Hjerter, at den ikke mere kan oprykkes; Samvittigheds Stemme overdøves mere og mere af Egenvillens Stus, og Børnet vil gaa en høit ufløst, maaste meget ufløst Fremtid imøde. Ved derimod at vænnes til streng Lydighed vættes en streng Pligtfølelse hos det, og denne Pligtfølelse er det, som i saad, kristelig Religiositet siden skal stude Børnets Lykke baade for Tid og Evighed. Vi se heraf, hvor høit urigtig og tilfjende taabelig den Ytring er, som man ikke for sjelden hører, at Børnet i de første Par Aar endnu er for ungt til at modtage Tugt. Til at modtage Tugt i dette Ordss strenge Betødning kan det vistnok siges endnu at være for ungt; men til den Tugt, der bestaar i høitlige Ord, omme Formaninger og alvorlige Advarer er det ingenlunde for ungt, og det er netop denne milde og tidlige Tugt, der vil være til at gjøre den senere strenge Tugt overskudig. Al Tugt, saavel den strengere som den mildere, maaste i Kjærlighed; men aldrig vil Kjærligheden lettere gjøre sig gjældende under Tugtens Udøvelse, end netop i den tidligste Barnealder.

I Forbindelse med Lydighed maas Børnet ogsaa vænnes til streng Sandhedshed. I sin spore Alder hender ikke Børnet nogen Svig eller Lagn, om end Spisen dertil, paa Grund af den ved Svandelsatet fo. dærende Men-skensatur, ligger skjult i dets Hjerte. Det vil derfor ikke være vanskeligt at fremlokke og udvilde Sandhedshed hos det, naar det selv aldrig hører andet end Sandhed, og al Svig, al Lagn holdes borte fra dets Læse.

Smaa Drillerter og Uoverensstemmelser med Vildskab, heden, der fremkomme under Spag, vilde neppe have nogen skadelig Indflydelse paa det, naar det ved eller tydelig forstaar, at det kun er Spag, og at intet Mør er deri. Hører det derimod Uvandskhed fremkaldet med Mør, altsaa som virkelig Sandhed, og det kommer efter, at det er Uvandskhed og Lagn, da faar det snart Ideen om selv at lyve, og det vænnes derved snart til ikke blot at lyve for sine Forældre og andre, som det kommer i Berørelse med, men ogsaa for Gud og for sig selv. Dets hse Liv kan derved tilfjende blive en Lagn med Uvandskhed baade for dette og det kommende Liv. Opvæks derimod Sandhedshedsheden hos det fra de spædeste Aar af — den Sandhedshedsheden, der som en hellig Sæd ved Gjenfødselen i Daaben formedelst den Helligaand er nedlagt i dets Hjerte — da vil den let senere kunne bevares, og den vil da i Forbindelse med dets tilvante Pligtfølelse føre Livet ind paa et saare høit Spor til Betsignelse baade for Tid og Evighed.

En Svagthed, som Mødre, paa Grund af en overdreven og uformulig Omhed for Børnet, undestiden ofte bestaar i at skjule for det i urette Tid, for derved at berolige det og stille det tilfreds, naar et eller andet er gaaet det imod. Her er denne Svagthed høit forberøvelig, naar den ytrer sig i at skjule for Børnet umiddelbart efter, at det har gjort noget Urigtigt og derfor er blevet revset. En saadan Svagthed er i dobbelt Henseende skadelig, fordi den ikke blot bidrager til at tilintetgjøre Menneskens Hensigt og Vante, som jo er den, at bringe Børnet til at gaa ind i sig selv, erkjende sine Feil og angre dem, men ogsaa fordi den bringer Børnet paa den Tanke, at det ubilligen er blevet revset og har lidt uretfærdigt. Er det ovenstjendet Moderen selv, der har revset sit Børn, da falder Taabeligheden heraf saameget skarpere i Vægt, og man har ikke vanskeligt for at indse, hvor en saadan Opdragelsesmethode vil føre hen, og hvad Følgerne deraf i Fremtiden vilde blive.

En anden Svagthed, som er nær beskjæftet hermed, bestaar i at stille Børnet tilfreds og gjøre det tilgode med Lækkerier eller andet, som det finder Behag i. Derved saar Børnet Smag paa at nyde Livets Sødme uden at vænnes til ogsaa at taale dets Bitterhed. Paa denne Maade lægges let Grunden til Blødsigtighed med alle de

Under, som deraf følger, saasom Bellemmet, Braadsert, Overdaadighed og allehaande Belsk. Der gives vistnok mange, der anse Lækkerier som en meget uskyldig Nydelse for Børnet, og det være langt fra Meningen her at ville negte det al saadan Nydelse. Men den bør, for at blive uskadelig, foregaa paa rette Tid og Sted. Ved fæstlige Anledninger og i Fællesskab med sine Forældre eller andre har Børnet vistnok ikke større Skade deraf end enhver anden, naar den sker med Maade. Men vænnes Børnet paa egen Haand til saadan Nydelse, som noget, der udelukkende er forbeholdt det, da vil den lettelig kunne blive meget skadelig i sine Følger og her derfor varselomt undgaaes. Moderen bør under sin Børneopdragelse ogsaa have den Advarsel for sig: „Bogter eder selv, at eders Hjerte ikke nogen Tid besværes med Braadsert og Druffenskab!“ Luk. 21, 34. Hvad disse Læster er for den voksne, er en utidig Nydelse for Børnet, og ved denne sidste lægges let Grunden til hine.

Et saare velsjorende Middel til at forhindre Blødsigtighed hos Børnet og derimod styrke det i Opvoldelsen af sine Pligter saarelsom i alt godt er stadig at holde det til Betsjæftigelse baade i Tanker og Gjæringer. At bringe Børnet hertil vil ikke falde vanskeligt; thi Betsjæftighedsdriften er det medfødt og giver sig allerede meget tidlig tilfjende uden nogen Opfordring eller ydre Paavirkning. I de første Barneomskaar ytrer den sig gjennem Lysten til Leg; senere ytrer den sig ogsaa i Lysten til et eller andet Arbejde, som interesserer det. Denne medfødt Betsjæftighedsdrift bør Moderen, saavidt muligt, søge at støtte og nære. Hun maaste ikke tillade det at være ganske ledigt. Sjælen vil aldrig finde sig i at være ledig. Har den ikke et eller andet nyttigt at søke med og henlede sine Tanker paa, saa henvender den dem paa, hvad der er nyttigt og hst. Saaledes bliver Leddigheden en Høb til saare meget ondt. I de første Barnekaar bør kun give det suadant Legetøj, der passer for dets Sjælsudvikling og endog, naar Tid eller Omstændigheder maatte tillade hende det, selv opmuntrende deltagt i dets Lege. Naar det er skredet saavidt frem i Aarene, at det kan bruge Blyant, Saks eller Kniv, bør det saa Anledning til at øve sig i Brugen deraf. For Moderen, som tidligere omtalt, søgt at fremme Børnets intellektuelle Udvikling ved gode

Tegninger, da vil Børnet gjøre sig en stor Glæde af at bruge sin Blyant til selv at udføre Tegninger, det vil bruge sin Saks til Udvikling i Papir og sin Kniv til Udfjering i Læse, dels af Dyr, dels af andre Gjenstande, der falde i dets Interesse. Smaafiger kunne samtidig hermed ogsaa øves i Strikning, Brugen af Naal og Tråd o. s. v. Rutten af en saadan Betsjæftigelse er ikke vanskeligt at indse. Sjæl og Legeme udvikles herved paa engang. Gjentagne Jagttogtjæftigelse, Iddedningstakt, Etjæftigelse o. s. v. udvikles i Sjælen, medens Legemet øves i Haandskæftigelse, og under alt dette føler Børnet sig lutteligt og tilfreds, samt glæder sig over sine egne Gøner, hvilket bliver det en og Tilføjer til fortjat Betsjæftigelse. Paa denne Maade vil Børnet allerede i de tidlige Aar saa saadan Smag paa Betsjæftigelse, at det siden aldrig vil søke sig vel ved at være ledigt, og herved vil det da efterhaanden vænnes til engang med Trost at efterkomme Budet: „I dit Kæftigste Svend skal du ade dit Svend!“

Et andet fortrinligt Middel til at afholde Børnet fra Blødsigtighed og al Slags Fortjæftigelse, samt til lide at vænne det til ligesaa vel at stude sig i Livets Mør og Betsjæftigelse som i dets Lyft og Glæde, er, eftersom det nok er til, at holde det til stude at hjælpe sig selv og ikke mere end høit nødvendigt at lade det betjenes af andre. Dette er en Regel, som ofte forsvømmes, hst i rigere og fornemmere Huse. Beskjæftigelse at lade sig betjenes af andre er det ikke nok, at Børnet bliver blødsigt og hstent; det saar ogsaa let Fortjæftigelsen om, at det er for oplyst og fornemt til selv at udføre en Gjærning, som alene paaligger det simple Tjenerkab. Herved lægges let Grunden til Selvgodhed og Stolthed. Forvædes bliver det derved hstent og ubetsjæftig; det bliver fremmed i et og alvildigt i man; en simpel Gjærning, som det med Lydighed selv kunde udføre, og som det maaste under forregne Omstændigheder endog vil blive nyttigt til selv at udføre. Hvad Stilling Børnet i Fremtiden kan komme til, er jo høit usikr. Kommer det i en Saalag, der tillader det fremdeles at overdrage de simple Forretninger til Tjenerne, da har det saa langstaa nogen Skade af at hende disse simple Forretninger selv, at det kun derved saameget bedre kan uilide sine Tjener i at udføre dem sigligt og efter sit D. Hst. Kommer det derimod i en Stilling, hvor

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør,
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Til Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkt:

Alt bedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glens ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag Soci. i Gold i Brevet.

I En eller To Gents Primærky modtages ogsaa. Men Primærky paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Raadmandsliste, Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

det er nødvendigt til færd at udføre. Naar det ser sig overdraget til Tjenere, da vil det ikke alene udføre det skidt og slet, men ogsaa med Ulyst og Uvillighed. Det vil paa denne Maade komme til at føle sig lidt utilfreds i sin Stilling og maaske utilfreds for hele sit Liv. I det hele taget er det godt under Overblikket at kunne forholde sig til Værelset og Male foranstaltning til dets Lyk og Glæde. Det her tidlige lære at indse, at saakaldt det vil nyde Værelsets Sædne, men det ogsaa taale dets Stillehed. Vil det behøve undskyld denne sidste, da vil efterhaanden Sedmen tage sin Edded, og alle vil tilslut blive det Stillehed.

Forts.

Reformationens Indførelse i Danmark.

I.

For vel at forstaa, hvorledes Danmark blev reddet fra pagens og den katolske kirkes vildfarelser og magter, og til den rette tro og Lære indført, maa vi hende til Dr. Martin Luther,

den store mand, som vore forældre i vorteligheden har et stort berber.

Den er født i Wisleben den 10de november 1483. De fleste af vore forældre levede han i Mansfeld, hvor hans fader var bergmand. Hans forældre var saa fattige, at medens han gik paa skole, maaske han søgte sig brød ved at sælge for godstjefte here. Trods sin fattigdom gik det ogsaa med ham, og allerede i Al 1498 var gik han til universitetet i Erfurt, hvor han var i fire aar. Ved enden af denne tid gik han ind i Augustinerordenen i Erfurt. To aar senere blev han indviet til prest, og flyttede over til Wittenberg, hvor han blev lærer ved juristernes nye universitet. I 1511 rejste han til Rom, og besøgte der at finde, hvad han søgte, nemlig Hæder; men skæbne blev hans ene oplagt for, hvor stor Rom forberedte var. I 1512 blev han doktor i theologi. Nu saa han mere og mere af den manglende og det hjerte, som var i kirken og kunde ikke længere være tavs. Hans tro og lære blev snart bekendt over det hele i kirken. Rom var med Luther, men mange flere imod ham. Vilgivel ved Gud's hjælp var det ved denne store mand, at reformationen stode og indførtes i næsten alle Nordeuropas lande. Saaledes var det paa ridsagen i Njebenbarn i aaret 1536, at den ogsaa blev indført i Danmark. Kristian den tredje var kongen i Danmark paa denne tid, og det var efter hans befaling, at Luthers lære blev indført. Den var dog ikke den første danske kong, der ønskede at den katolske tro ændredes. Kristian den anden saa, da i 1517, magt paven havde og vilde forsøge det forhadte pæpstol med et indførelse Luthers lære. Den indtalte et par viltensbegere, der skulde forstaa den nye lære. Den ene var Retzbar, den anden til Njebenbarn, men som indførelse hans tytte prædikener og derfor gjorde han ikke nogen fremgang. Senere kom den berømte Karskald, men den tid, han var der, var for kort til at kunne ændre noget. I 1525 rømte kong Kristian fra riget, saa det blev ikke noget af reformationen i hans tid. Næste fremad gik det under Frederik den første. Trods sit lutheriske halsmandt han ved sin trosbekendelse lovede aldrig at tilade katolske principer at træde i landet, men derimod troff, som var hjerne. Den sidste tilstand at vise, at den var en stor reformation, men lagde ingen hindringer i veien for den.

Siborg var udgangsgrunden. Johan Tauler var der lærer. Han var en mand i Anstaltsloster, og paa dette Klosters befaling blev han sendt udenlands for at studere. Luthers skrifter fandt ham til Wittenberg. Da han vendte hjem mærkede hans prior, at han var blevet en Luthers blid. Han blev da sendt til prioren i Siborg, som skulde afbryde dette hjerter hos ham. Men de derne tid kunde han sagt med ham, blev den lovet i fængsel. Føllet i Siborg fæstede om fængsel og fra vinduet prædikede Tauler med stor veltalning. Prioren fandt det da uødeligt at lade ham prædike i Klosterkirken. Lidt senere forlod han Klosteret, og under beskyttelse af Siborgs borgere blev han ved at prædike. I aaret 1527 holdtes en beretning i Odense. Der blev det besluttet at Luthers lære skulde have fuld lovretsheds indstil et almindeligt koncil. Snart blev reformationen gennemført i Nalms og Njebenbarn. Fra disse tre boer af udbrødte den sig til de andre boer og over det hele land. Siden den med de evangeliske og papistiske tilfug, og i 1530 sammensluttede kongen en beretning til Njebenbarn, hvor der var parter skulde føre sin sag frem for kongen. Men dette hjalp ikke meget til sagen. Kongen erklærede, at han vilde tage begge parter under sin beskyttelse indtil en almindelig kirkeforsamling til afgjort sagen. Da kongen havde hørt, var der nye sager, som truede de evangeliske. Man kunde ikke blive enige om kongen, for i biskopperne ville vilde have Kristian den tredje, som var katolsk staret. I de tre aar, som kongen stod ledig, gjorde kongen det alt muligt for at forhindre evangeliseringen. Men evangeliseringen var allerede for vidt udbredt til at kunne afbrydes, og da Kristian den tredje endelig blev kong, havde reformationen fra godt som vandet vej. I 1536 sammensluttede en rigsdag til Njebenbarn, der besluttede reformationens indførelse. Ved denne tid var allerede nogle biskopper taget tilfange. Nu besluttede den katolske tro afskaffes og biskoppernes og klosterenes søds overtoges til kongen. En ny lovfærd, som kaldes ordinaansen, blev gjort. Kongen udvalgte evangeliske biskopper, og blev den indførelse af Evangelien fra Wittenberg og Luthers skrifter udført og arbejdedes og universitetet blev etableret. Den sidste del af den tid, som den var udført, blev det en stor og velsignet arbejde.

W.H. J. Pedersen.

Udvendigheden af Religionsundervisning.

Enhver, som vil tage sig Tid til at undersøge Sagen, vil finde, at mange af de offentlige og statslige bedste Skolemand i Amerika alvorlig taler og derfor i sine Rapp'erer og Taler ofte fremhæver Nødvendigheden af Religionsundervisning for Skolebørnene. Disse Røster høres allerede for mange Aar siden. Men de blive mere og mere hørbare og kraftige.

For et Aar af den saakaldte "National Educational Association" holdt Presidenten for Universitetet i Wisconsin i Sommer en Tale, hvori han stærkt fremhævede Betydningen af, at Landets Universiteter ledes i en religiøs Aand.

Man vægner mere og mere op til Erkendelse af, hvor nødvendig Religionen er til at opdrage og forberede Mennesket. Man kan ikke leve paa jorden uden Gud. Dette forstaaer Statens Embedsmænd godt. Men naar de saa skal raade Gud herpaa, saa haar de ofte ganske raadelige Råder satte med Gud, det de taler om en "non sectarian" Religion, som alle skal være enige i. Den vilde i det bedste betyde sig til de hjemmelige Selskabers Religion, som kun træver, at man skal tro et høit Bæst. Men en saadan Religion kunde redde eller bjærpe Staten? Og man alle vore vilde være enige i saameget?

Nei, er Religion uden Kristus bedre end ingen Religion, da er det kun paa samme Maade som man kunde sige, at en fattig Mand er bedre end ingen Mand, nemlig saalænge den antages for god Munt. Men med Livens opdragelse Bedrageriet og da straffe Hæder og hans Tante. Det er kun den kristne Nation, som har omfattet Verden, gjort Lovet til Gavn og Menighed til samfundende Lyst.

Ved Statens Embedsmænd som kristne Staten end se det hule og forloste i al kristenlig Undervisning da Odbetale og lad denne Røstbed betyde dem til at staa for sin Aar for at gøre Statens kristenlige Undervisningsplanke for til de en de der bliver kun for og Skidter til. Ved den store Røst bed mere Rom, Anledning og Censurering til at arbejde paa Naadomeren med det evige i de Lyttende til middelet Guds Ord, som Kristus og alle Staten er laiddet til at vikle med,

Sad Staten vil ikke erkjende, at den kan det Bøllistklubben og Søerbet til at tage dem med, som ikke vil lindre noget bedre Opdragelsesmiddel.

Men lad ogsaa Kirken virkelig komme ihu, at den alene kan og skal virke med Guds Ord, og at den alene er pligtig til under Saligheds Forbuds at kaste Børnet ud og anvende denne Guds Kraft til sin egen og Statens Redning.

Forsømmer den dette og lader Staten tage sin Plads, som kan paa et mindre vilig Bænk, da følger den sin Opvækkelse. Og denne Utrøst og Synd er vi skyldig i, naar vi lader Staten, som ikke har Ordet men kun Søerbet, oplære og opdrage vore Børn uden Ordet, uden Kristens og uden alt det, som har Forjættelse om at gjøre vore Børn vise til Salighed og herre i Herren og i hans Saliges Kraft.

Den, som har vil træffe sig med en Times Søndagskole for sit Barn hævde til det er 15 Aar, medens Staten behandler Børnet uden Guds Ord omtrent hele Ugen til det er 18 Aar, kan man enten ikke have tænkt paa denne alvorlige Sag eller ogsaa have en beklagelig Forfælsning om Forholdet mellem det ene foranstaaende, som Børnet har Ret og Adgang til i Guds Ord alene, og de verdslige Randskaber, der af Staten meddeles det uden frivillig Tugt og uden Guds Ords Undervisning.

Forst at lade de unge vokse op som godt som uden Guds Ord, og som siden sende Missionæren efter dem, er vel paa Voden, men mon det derfor er frivillig, fornuftig eller praktisk Missionærvirksomhed? Mon det var det Herrens mente da han sagde: „Røgt mine Bønder, vogt mine Gaarde“

Men, spørger man, hvorefter vil „Herold“ have det? Skal Staten lade sine Skoler drive? Jo, den skal have Skoler, og det omtrent efter d. Lov, som nu gjælder, nemlig, at Staten ikke paa nogen Maade skal blande sig ind i Kirkens Arbejde. Staten skal erkjende, at Guds Ord er det bedste eneste virkelig gode Opdragelsesmiddel, at de unge fra sin Barndom af beunderværdig og i verdslige Randskaber i Guds Ords Ord og Tugt faaet som mange nu begynder at se og smale denne Sag.

Staten har da ifølge sine nuværende Lov først lade Staten samle saamange Børn som muligt i sine egne Skoler og ikke se sig om deri eller indrette og oplyse sin religionsløse Skole som den

eneste man burde støtte og hjælpe, (forbi Staten har vide og tillige have Ret til at sige, at dens Skole paa Grund af Forskellige og sin verdslige Opdragsmaaler det bedste Opdragelsesmiddel (Guds Ord).

Dernæst der de offentlige Skoler, Normalskoler og Universiteter vilge vore Lov og vi vogte sig for i Bibelskabens Navn at undergrave Kristendommen eller i Morskabets Navn at missionere for en eller anden Besjættelse i eller udenfor Kristendommen, saaledes som det nu gaar til.

Dernæst der Kirkens Lemmer sørge for sine Børns Undervisning her efter sin Besjættelse og saamange andre som vil ogsaa med. De andre, som ingen Undervisning vil have i Guds Ord, der lader Statens Skole og lader burde ikke denne Skole vilge have. Den Lærere burde ogsaa i Statens Skole have lært at tænke og sige, at alle Børn der oplæres i en eller anden Religion, men at Staten intet dermed har at gjøre, forbi Kirken alene efter „common sense“ har Lov og Guds Ord kan og skal drive det Arbejde.

Dette er alt, hvad vi vil i denne Sag, og det er intet andet end, hvad Lovens nu hjemler os.

Det meste vi derfor har at klage over er, at Kirken er saa dødt og uinteressant, at den bare som i Søve faaet lidt om at sige først Guds Rige, og at Guds Ord er saa herligt for Børn unge og gamle, men som kommer derfor, at Staten skal oplære dens Børn uden Guds Ord ved Lærere, som man ikke spørger om enten de tror paa Kristus eller Belial og de lappede over Gudsfornægtelse om at prise den religionsløse Skole, som den herlige Indretning, hvortil de endog kaster verdslige Apparater og frivillige og det hele gjør det næsten umuligt for de kristne at finde Tid og Midler for at Skole efter Guds Ord og derved Besjættelse. Naar vil Menneksene hande med saaledes at lave Ris til sin egen Sag eller, som man siger paa engelsk, at skjære sin egen Strubet?

Et Brev fra Astoria.

„Herold“ er netop kommen og jeg ser den har beretninger fra forskellige kranter. Efterdi en længere Tid er gaaen hen siden nogen beretning kom herfra, turde det være en og anden, som

med Interesse vilde læse lidt og saa fra denne kant.

Fisket.

Astoria og Fiskeri staar i saa nær Relation, at ingen, som er vel kjendt her paa stedet, kan godt tænke paa det ene uden paa samme Tid ogsaa at tænke paa det andet.

I Sommer var laksen træg med at komme ind. Man raiste ud den ene Nat efter den anden og som oftest drog man „skunk“ hjem det vil sige man fik intet.

En del tjente ikke mere end ved almindeligt dagarbejde eilers. Men rigtig mange tjente neppe maden, de sagde rigtig nok, at de ikke tjente salt i maden, men det var vel lidt overdrevet. Det saa rigtig mørkt ud en stund, især naar man betænker, at hele byen omtrent udelukkende er afhængig af fiskeriet.

Men hvad sker saa? Jo, de sidste dagene af Juli kom der et saadan ustyrtelig masse fisk, at man vidste ikke hvad man skulde gjøre af dem. Der kom et større „run“ end man havde set paa mange Aar. Canneriene blev overfyldte saa de maatte sætte en hvis grænse for hver baad, at de ikke kunde bringe ind mere end just saa meget hvert døgn. Dog blev ikke meget kastet bort, Man fiskede ikke mere end man kunde faa blive kvit paa cannieriene, og de som traf til at have mere, de saltede den i tønder til eget brug for vinteren. Men denne overflod paa fisk varede ikke svært længe. Dog holdt det ved nok saa jævnt lige til slutten den 15de August. Og naar man nu taler med fiskermændene saa er de vel fornøjet med sommerens udbytte.

Til Østen.

Da der i høst holdtes fælles prestekonferens i Minneapolis, saa bestemte undertegnede sig til at besøge denne. Og det kunde saa meget lettere gjøres, som student Wm. Larson skulde erådige og holde skole her den Tid alligevel og stedet saaledes ikke blev staaende ubesat under sit fravær. Past. Pedersen og jeg besteg toget i Portland den 7de August. — Mrs. Pedersen og Miss Holden var 3 og 4 og saa var det afsted over N. P. tre samfundsnætter og tre saaledes dage indtil vi naaede Minneapolis. Det var i sandhed en hyggelig tur. Past. Pedersen var saa frisk og vel tilmode un-

der reisen, at han ved en aldring virkelig blev taget for en farmer.

At fortælle om opholdet i Osten, de glade ansigter i Minneapolis, de lykkelige dage i hjemmet, den prægtige nye kirke i Bode, som koster \$15,000, de lærerige dage under prestekonferensen, og det oplivende besøg til mit barndoms legested i Jackson Co. Minn., samt den interessante tilbageblik over Canadian Pacific og den storslagne nat, som vi der saa, alt dette vilde tage hver for sig et ikke ubetydeligt stykke, om jeg skulde begynde at gaa ind i detaljer. Nok er det: saa hyggeligt har jeg ikke haft det siden jeg, som ung gut, besøgte Luther College de to første Aar. For første gang benyttede jeg en ferie, som den bør benyttes, til lettelse og hvile, og for første gang fik jeg det fulde udbytte af en saadan hvile. Hvor ganske anderledes føler man ikke naar man atter begynder arbejdet efter en saadan hviletid. Takket være Herren for hvilen, han velsigne den da til virksomt og kraftigt arbejde med troskab i hans tjeneste.

Foris.

O. M. H.

SØVN

er Naturens Tid for Hvile; og den Naad, der ikke tager Tid nok til at sove, eller som ikke kan sove, naar hun forlænger paa det, forlænger sin Nervkraft og udbruger Nervkraften. Dr. Miles' Nervine bringer søv, beroligende, forfriskende Søvn. Lad ikke en anden Nat gaa forbi. Gaa det laag.

„Jeg er Apotheker, og da jeg for nogle Aar siden led af Svimmelhed, tog jeg Dr. Miles' Nervine og saad et lidetlideligt Gendring. Jeg har ikke været plaget af den Sygdom siden.“

D. L. Howard, Madison, Wis.

DR. MILES' NERVINE

beroliger Nerverne, fører Hjernen og forfrisker hele Organismen.

Sælges af Apotheker under Varemærke.

Dr. Miles Medical Co.,

ELKHART, IND.

ABONNER

PAA

„HEROLD.“

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Gutters
Klæder, Undertøi, Overtøi, Hatte,
Støvler og Sko.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long, Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12.

V. H. Casson.

President.

C. W. Snow.

V. President.

O. O. Selvig.

Cashier

B. O. Vandenberg.

Ass't Cashier.

3 per ct Rentis

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Antbe-
ringer paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.

" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedes, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m

Maanedes, Kvindeforening.

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave
California Building,
TACOMA WASH

Merii

Alle, som sender os penge til at be-
tele stat paa lotter med, maa opgive
nøiagtig beskrivelse af lotterne saaføn
lottenes nummer, samt i hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om et
fæll begaæes.

Edv. Isachsen.

Eneste norsk Urmager
i Tacoma.

Gor. Tac. Ave. og 11th Str
Et pent Udvalg af ELGIN og
WALTHAM Ure for Salg.
Tef. Black 268.

J. M. Arntson, Notary Public.

Udsærdiger alle lovlige Dokumenter.
aaalm Skjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA, WASH

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 51.

TACOMA, WASH.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. . . . Tacoma, Wash

MINISTERS, TEACHERS, STUDENTS AND EVERYBODY!

When in the city call in and
examine the 20th century scrap-
book, a new devise for preserv-
ing clippings of all kinds. "No
PASTE NEEDED." We also wish
o call your attention to our Pen
Carbon Letter Copying Book.
Excellent copies procured with
any pen. No water or press
needed.

VISELL AND ECKBERG, Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Camdlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

Any one sending a sketch and description may
quickly ascertain our opinion free whether an
invention is probably patentable. Communi-
cations strictly confidential. Handbook on Patents
sent free. Oldest agency for securing patents.
Patents taken through Munn & Co. receive
special notice, without charge, in the
Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest cir-
culation of any scientific journal. Terms, \$3 a
year (four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 611 F St., Washington, D. C.

Parkland-Nyhoder.

Skolen er nu i fuld Viraksomhed med 38 Disciple i Religionsafdelingen og 50 i de højere Afdelinger. Dette er flere end vi havde ifjor ved disse Tider.

+++

Mr. Skjervem med Familie er nu flyttet ind i sit nye og rummelige Hjem. Sidste Onsdag var det dog næsten fyldt til Trængsel af Kvindeforeningen. Omkring 50 Personer var tilstede.

+++

Fra Menighederne i Portland og Hatton, N. Dak. er her for anden Gang kommet Kaldsbrev. Førstkommende Søndag Eftermiddag Kl. 3 vil Parkland Menighed atter samles til Møde for at tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Fra andre Kanter.

Staatstjenesten er endt med Lob for Arbejderne.

+++

Beretningerne fra vor Samfundes Distrikts-ober er utvilsomt og enhver vil have Gavn af læse og høre dem. De løfter blot Gæds, alle 4 Beretninger indbundne. Skriv til Lutheran Publishing House, Decorah, Iowa.

+++

I Aberdeen har omkring 20 Mand subscriptionsparl. naar man vilde gøre noget lignende for Skolen i Parkland kunde man her snart få en vakkert Retention og Læremansskalt, som vilde sprede Lys og Belysning rundt omkring i vore Kredse.

+++

Paradiset har man altid tænkt sig og vist saa effeds i Arien i Nord og af Gubnat og et Par andre Floder; men en dansk Lærd taler i Videnskaben's Navn om, at Paradiset rimeligvis laa ved Nordpolen. Og hans Gjetninger og Paastaaender er saa videnkabslige og troværdige som mange andre Urimeligheder i den falske saaledes Kundskab.

+++

Maatighedsamfundet paa Vestkysten af Staudet har gjemt bort sin røde Junc og Staudet Udgivelsen af sin Avis, siden man begynde at se dem lidt efter i Sommerne.

Saa Grund af deres nordentlige Liv vil nok flere af dem blive trukne til Nysvat. De taler nu i sit Kobolag „Qumt“ men hvorledes det kan være

et Hjem, hvor der ingen Grændser er i r Sammenblanding af begge Rjøn, er ikke godt at forstaa.

+++

„Decorah Boken“ Eier har nu lig udgivet en vakkert „Rødtelshagsbøg.“ Den indeholder alle Karis Dage og Dattere saaledes ordnede, at der paa den ene Side findes 3 Datter, hvor med et Par historiske Navne Havne og Karstal samt rene Linjer for fire nye Rødtel, som Fogens Eier kan fylde ud efter eget Lyst.

Paa den anden Side er der under samme Dato Hjemfulde Led af blyende Forfatter, mest Digtere.

Paa et Par Indlægser naar indeholder disse Citater paa og praktiske Udlaan, der giver roget nyttigt at læse paa. I det hele er Bogen en vakkert liden Brev, som vil pryde ethvert Hjem. Bogen faaes for en billig Pris hos „Decorah Boken.“

Er det saa?

En fremragende Reder af Societetsmødet betalte i en talrig Forsamling de forskellige Klasser Mennesker. Han talte om rige og fattige, om høje og lave, om Herter og Tjenere. Han skildrede de forskellige Partier paa Volvillens Omraade og kom ogsaa til at tale om de troende. Hans Ord indvirkte som saa:

„Der gives ogsaa Mennesker, der kaldes troende. De skal tro paa Guds orden, men de gjør det ikke. Man siger om dem, at de holder hvert Ord i sin Bog for sandt, men jeg kan bevise det modsatte. Hvis de nemlig troede, at alle Mennesker, der ikke tror paa Jesus, er hjemfulde til evig Fordømmelse, saa maatte de arbejde anderledes, gaae anderledes. Da dog ved man ikke meget om deres Arbejde, de junde næsten alle at love. Hvis de troede det, maatte de med al Anstrengelse søge at overtale Menneskene og det gjør de ikke; ja, de vilde ikke kunne love roligt en eneste Nat, hvis de troede paa en evig Fortabelse for alle vantro.“

Verden ventet med reise af de troende, at de skal bevise sin Besjættelse i Livet. Et af Kristi Kjærlighed brændende Hjerte gaar aldrig Hægenlig forbi Menneskers aandelige Ned. Det er en Vindbetingelse for en Menighed saavel som for den enkelte Kristen at vidne for andre om den erfarede Frelse.

Den Arianisme, der ikke beviser sig i Verdens Evangelisation, visner nødvendigvis hen. Brændende Jæder for

Herrens Gjerning holder os sunde og vakkere.

Der ligger en dyb Sandhed i hin socialdemokratistiske Leders Ord, at den levende Opfatning af de vantro aandelige Ned ikke vilde lade os blive i sorgløs Ro.

Til Christian Cooper.

E. O. Grifson	\$1.00
Jag. Larsen	1.00
R. A. Jacobson	1.00
L. D. Harmon	.50
Chr. Losnes	.50
D. S. Skjerm	1.00

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Mrs. G. E. Lien, Wilmar, Minn \$2.50
E. O. Grifson,
Kassjerer.

DR. MILES' PAIN PILLS

Et hurtigt, sikkert og paalideligt Middel for syg eller nervøs Hovedpine, Rygsmerter, Mavepine, Neuralgia, Nervøsitet, Irritabilitet, Søvnløshed, Gigt, Sciatica. Indeholder hverken Opium eller Morfin og efterlader ingen slæmme Eftervirkninger. 25 Dosis 25c. Paa Apotheker eller sendes af DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

KIEERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikaler og Toilet Artikler.

De B. Lien har mange Karis Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der trygt stole paa at faa Recepter udfyldte med Omhu og Retlighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES HI. TACOMA WASH

Abbonenter paa „Gerald“ søttes kan høre om Hæret.

WHITE'S NEW MAP

Of Pierce County Wash.

and the south third of King County is guaranteed to be correct, complete and up-to-date.

It shows all natural features, railroads built and under construction, street railways, county roads, incorporated city boundaries, mining districts, post-offices, important places, donation claims, sectional lot numbers, latitude, longitude, etc.

FORTUNES HAVE BEEN MADE FROM INFORMATION OBTAINED FROM A GOOD MAP.

It is handsomely lithographed on good paper 28x39 inches.

Order early as the edition is limited. For sale by

D. H. WHITE

315 Bernice Bldg. near 11th and Pacific Ave., Tacoma, Wash.

Price mounted on rollers, with best quality paper, \$1.00, express paid.

Price unmounted, good paper, 50 cents, post paid.

Price pocket edition, 60 cents, post paid.

LOCAL STEAMERS.

—VICTORIA ROUTE—
Thompson Steamboat Co.
THE NEW MAIL STEAMER
"MAJESTIC"

Lv. Tacoma 7 a. m.,
Ar. Victoria 3:30 p. m.
Lv. Victoria 8 p. m.
Ar. Tacoma 6 a. m.

Daily except Sunday.

WHATCOM ROUTE.

Steamer "Selma"
Leaves N. P. Dock at 2 p. m.
Tuesday, Thursday and Saturday, and Steamer

"State of Washington"
Leaves Yester dock, Seattle,
10 p. m. daily except Sunday,
carrying passengers and freight for

EVERETT, ANACORTES, FAIRHAVEN, WHATCOM AND BLAINE.

Connecting with railways at Anacortes and Whatcom.

DODWELL & CO., Ltd.

General Agents.

625 Pacific Ave. Phone Main 95

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON.

Lazon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 303, Tacoma, Wash